

Întreprinderea Iremaos se situa printre fruntașii în muncă ai anului 1989. Ziarul Informația Bucureștiului anunța, un an agricol de excepție. În unitățile militare, răcării petreceau primele zile de cătanie. Actorii Teatrului Dramatic din Constanța au deschis stagiunea printre „oamenii muncii”, la Combinatul petrochimic Mida-Năvodari. Ridicarea „obiectivelor editare” din sate și comune se făcea tot cu meșteri locali. Alți data specialiști în case țărănești, mesterii se „reprofilaseră” între timp. Pe lângă case, construiau și magazine, poduri și dispensare.

Depășiri de plan la Iremaos

Întreprinderea Iremaos se situa printre fruntașii în muncă ai anului 1989. Își crescuse ritmul producției, lunar, cu 23% obținând o producție suplimentară de 8 milioane de lei. Specialiștii preconizau chiar și o depășire a planului cu 6,2 procente.

(Continuare în pag. a II-a)

Mărturiile unui spion sovietic au tulburat comunitatea istoricilor

Pentru spionul Vladimir Rezun, anii 1988-1989 au fost deosebit de importanți. Publicarea volumului său, intitulat „Spărgătorul de gheață”, a generat discuții în rândul comunității științifice internaționale. Dintr-o dată, istoriografia militară occidentală se confruntă cu mărturia unui „defector” sovietic despre modul în care Iosif Stalin se pregătea, în vara anului 1941, să atace Germania - care cucerise și împărțise Polonia împreună cu URSS, în luna septembrie 1939. În opinia lui Rezun, atacul planificat de Stalin ar fi dat startul revoluției mondiale comuniste. În același an 1941, omologul său de la Berlin, Adolf Hitler, punea la punct detaliile operațiunii „Barbarossa”, armata germană fiind pregătită pentru invadarea Uniunii Sovietice.

În 1989, când s-au împlinit 50 de ani de la declanșarea celui de-al doilea război mondial, majoritatea

cetățenilor din Europa erau preocupati mai curând de efectele generate de Războiul Rece și de modalitatea în care se putea ajunge la o detensionare a situației internaționale. Cu toate acestea, cartea lui Vladimir Rezun nu a trecut neobservată. Aceasta a provocat efecte în rândul istoricilor din Occident și Uniunea Sovietică.

Pe de-o parte, existau cercetători care puneau sub semnul întrebării veridicitatea afirmațiilor fostului membru al GRU (Direcția Generală de Informații a Ministerului Apărării al URSS), spunând că Vladimir Rezun (alias Victor Suvorov) nu are probe pentru a demonstra teoria sa. Pe de altă parte, au apărut susținători ai tezelor respective. Aceștia le-au preluat și răspândit în Occident și URSS, înainte ca volumul respectiv să fie publicat în spațiul ex-sovietic.

(Continuare în pag. a II-a)

L-A „LUCRAT” SECURITATEA PE NICOLAE CEAUȘESCU?

În memoria multor români, Securitatea a rămas drept instituția devotată până la fanatism lui Nicolae Ceaușescu. Câteva dezertări, gen Pacepa, nu au spulberat mitul. Zvonuri despre securiști care au luptat până la ultima suflare pentru Nicolae Ceaușescu au circulat și în timpul Revoluției. Din interiorul serviciilor secrete, un ofițer are o cu totul altă opinie. Spre sfârșitul anilor '80, potrivit lui Dumitru Burlan, colonel de Securitate în cadrul Direcției a V-a, fost aghiotant al Zănei și lui Nicu Ceaușescu, câteva cadre de rang înalt îi pregăteau Tovarășului „debarcarea”. Iar mezinul cuplului prezidențial urma să fie succesorul.

Securiștii, ca în „zece negri mititei”

Primele semne ale „complotului” le-a dibuit colonelul Burlan în 1987. Atunci i s-a părut suspectă restrângerea numerică a echipei de aghiotanți a familiei Ceaușescu. „În anul acela a început să lucreze o conspirație în cadrul Direcției Securității Statului împotriva lui Nicolae Ceaușescu, crede fostul ofițer. Să facă în așa fel încât să fie înlăturat de la conducerea statului și partidului. De ce spun asta? În 1987, luna iunie, a venit un ordin în care Serviciul de Contrainformații din cadrul Direcției a V-a, care avea 46 de ofițeri, s-a divizat în două: 33 de oameni au rămas pe latura obiectivelor de care răspundea Direcția a V-a și 13 răspundeau de securitatea conducerii superioare de partid, adică de securitatea lui Nicolae Ceaușescu și a familiei sale. 13 ofițeri! Până atunci răspundea de asta Ministerul de Interne, dar și Armata și găzile patriotice. S-a format acest colectiv de 13, condus la început de Gheorghe Petcu, un fost aghiotant al Eleni Ceaușescu. După aceea, el a plecat și am rămas la conducere eu. Deci,

Surse din interiorul Securității au relatat după 1989 că ofițeri de rang înalt plănuiau debarcarea „Tovarășului” FOTO: Arhivele Naționale

din 13, am rămas 12. Ce sarcini avea acest colectiv? Răspundea de casele de oaspeți din București, Constanța, Olănești, Predeal, Sinaia și de toate casele de odihnă din județe, în care Nicolae Ceaușescu mergea în vizită sau la vânătoare. Practic, nu de case ne ocupam noi, ci de cei care aveau grijă de casele alea, de personalul care le deservea. Și vreau să spun că numai aici, în București, la Vlășia, Băneasa, Snagov, în toate aceste obiective, erau în jur de 900 de oameni.”

În mod „misterios”, precum în „zece negri mititei”, numărul ofițerilor a tot scăzut. Nu prin mijloace necurate, ci cu transfer. De exemplu, în 1988, mai eram șase, își aminteste Dumitru Burlan. Mi-au luat șase ofițeri sub diferite pretexte. Că e nevoie de ala acolo, că e nevoie de alalalt acolo. Iar în 1989, în iunie, mai eram doar trei. Eram trei înși: eu, un maior, Badea Ilie, și un locotenent, tânăr, venit de câțiva ani de la Băneasa. Dacă aici nu a fost conspirație...

Printre ei, și eu. Și se știe, șefii sunt mai mult de protocol. Să se ducă acolo, acolo să ia legătura cu organul de conducere a instituției. De exemplu, dacă Nicolae Ceaușescu pleca la Cluj, eu trebuia să fiu cu trei zile înainte acolo, să organizez casa de oaspeți. Trebuia să văd cine era acolo, de pază, ospătarul, bucătarul. Aveam și oameni de la Gospodăria de Partid care îl însoțeau pe președinte, dar ăia pe plan local făceau mâncarea pentru ceilalți invitați.

Cum puteam eu să acopăr toate problemele din punct de vedere informativ? În plus, noi trei ascultam și la aparate. Aștia trei. Mie îmi venea banda și ascultam cinci posturi pe zi. Așa nu se putea să facem față.”

Astfel a aflat însă colonelul despre itele unei afaceri teribile. „Se pregătea o conspirație împotriva lui Ceaușescu, spunea Burlan.

(Continuare în pag. a III-a)

PARTIDUL, ORIZONTUL ȘI PUNCTUL DE VEDERE

Cine răsfățește, azi, zărele românești din luna noiembrie 1989 - luna celui de-al XIV-lea Congres al PCR - este pus în situația de a constata un fapt semnificativ: toate, dar absolut toate materialele propagandistice consacrate dezbaterei „tezelor și ideilor directe ale documentelor programatice pentru Marele Forum al Comuniștilor Români” se realizează numai (și numai!) la nivelul afirmației. Asta înseamnă că fiecare dintre aceste așa-numite „idei-fortă” ale devenirii noastre comuniste” nu era analizată prin raportare

la alte soluții/idei, cu atât mai puțin prin comparație cu soluțiile preconizate de alte „partide frățești” în situații similare sau la probleme asemănătoare înregistrate „pe parcursul diverselor etape ale procesului de transformare revoluționară a societății”. (Folosesc, evident, termenii din limbajul ideologic al timpului!) Era de ajuns să se menționeze că respectiva teză sau ipoteză este emanația gândirii filosofice și social-politice a „Tovarășului”, pentru ca valoarea sa absolută să fie atestată. Definitiv și ire-

vocabil! La mijloc nu era vorba doar despre (re)confirmare a zicalei zăte de alte „comparaison n'est pas raison”, ci despre ceva mai complicat! Și, totodată, despre ceva care contrasta dureros cu perioada în care originalitatea și adevărul unor anumite teze și idei susținute în documentele de partid erau argumentate tocmai prin raportare la alte teze și idei, de regulă cu cele din arsenalul CAER-ului ideologic al partidului comunist și muncitoresci.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL OMULUI SIMPLU

O cură de monoxid proaspăt

Cu mari emoții că echipa lui va juca un meci în deplasare, Paul Cojocaru, fotbalist la 15 ani, s-a trezit cu noaptea-n cap și a pornit cu speranță spre victorie. Însă acea deplasare dintr-o duminică a toamnei lui '89 i-a demonstrat că nu contează doar avantajul în drumul spre victorie, ci de o importanță majoră este și... mijlocul de transport.

„Pe vremea aceea jucam fotbal la Clubul Sportiv Școlar din Vaslui și, într-o duminică, am avut o deplasare la Tecuci, că trebuia să jucăm cu

echipa de acolo. Ni s-a spus să fim la ora 5:00 dimineața la stadion, de unde urma să ne imbarcăm într-un harb cu numele pompos de «auto-car». Meciul era programat la ora 10:00. Mă trezesc eu pe la 4:30, iar pe la fără zece ajung la stadion, unde nea soferul, care se chinase preț de vreu sferț de ceas să pornească hardughia, îi trum motorul de ziceai că-i avion... prrrrrrrrrr pâm pâm pâm... prrrrrrrrrrr!

(Continuare în pag. a II-a)

ULTIMUL CPX

Vasile Bărbulescu, cumnatul lui Nicolae Ceaușescu

Funcții deținute în 22 decembrie 1989: membru CC al PCR (din 1979), membru al Secretariatului CC al PCR (din 1986); deputat în Marea Adunare Națională (din 1969).

Decoratii: „Erou al muncii socialiste” (1972); Ordinul „23 August”, clasa I (1984).

Construcția dosarului: În arhivele CC al PCR, informațiile despre Vasile Bărbulescu se regăsesc în dosarul întocmit pe numele soției sale, Elena (sora lui Nicolae Ceaușescu). Tocmai de aceea, informațiile referitoare la Bărbulescu sunt sumare.

Date biografice: Fișa de cadru a lui Vasile Bărbulescu (foto) a fost întocmită în 1974. Din aceasta aflăm că începuse „de jos”, lucrând în perioada 1942-1949 ca muncitor la o moară din Scornicești. După război, urmând exemplul consăteanului său, s-a înscris în Uniunea Tineretului Comunist, iar în 1947 a fost numit secretar al organizației UTC din comuna Scornicești. Din dosarul său de cadru rezultă că a fost un comunist „conștiințos”, fiind promovată pe linie de partid în conformitate cu vârsta și vechimea

FOTO: Arhivele Naționale

sa. Astfel, în 1949 a fost desemnat instructor la Comitetul UTC al plășii Potcoava. După satisfacerea stagiului militar (1949-1950), Vasile Bărbulescu a fost promovată activist la Comitetul raional Slatina, în funcția de instructor. Ulterior, partidul l-a trimis instructor la Comitetul regional UTC Argeș, în perioada 1952-1954. La finalul acestui stagiul a

primit carnetul de membru al Partidului Muncitoresc Român, întorcându-se în satul natal, unde a lucrat la CAP. După doi ani, în 1958, Vasile Bărbulescu a fost numit președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular comunal Scornicești.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

6 NOIEMBRIE

N-am mai avut chef să scriu nimic. Viața noastră se desfășoară pe fundalul unei minciuni nemăintălnite în istorie. Discursuri după discursuri timp de ore în șir, care refuză adevărurile și se îmbată cu cifre și promisiuni fără acoperire. În pragul Congresului s-a afirmat că am obținut 60 de milioane tone de cereale, de 2-3 ori mai mult decât cu un an în urmă. Unde s-a mai pomenit, în ce țară, pe ce lot agricol să se poată obține dublarea și triplarea producției de la un an la altul? S-a afirmat că noi ne hrănim ca și cele mai avansate țări din lume, s-a afirmat că ne va reveni jumătate de porc de 180 kg/cap de locuitor pe an.

(Continuare în pag. a II-a)

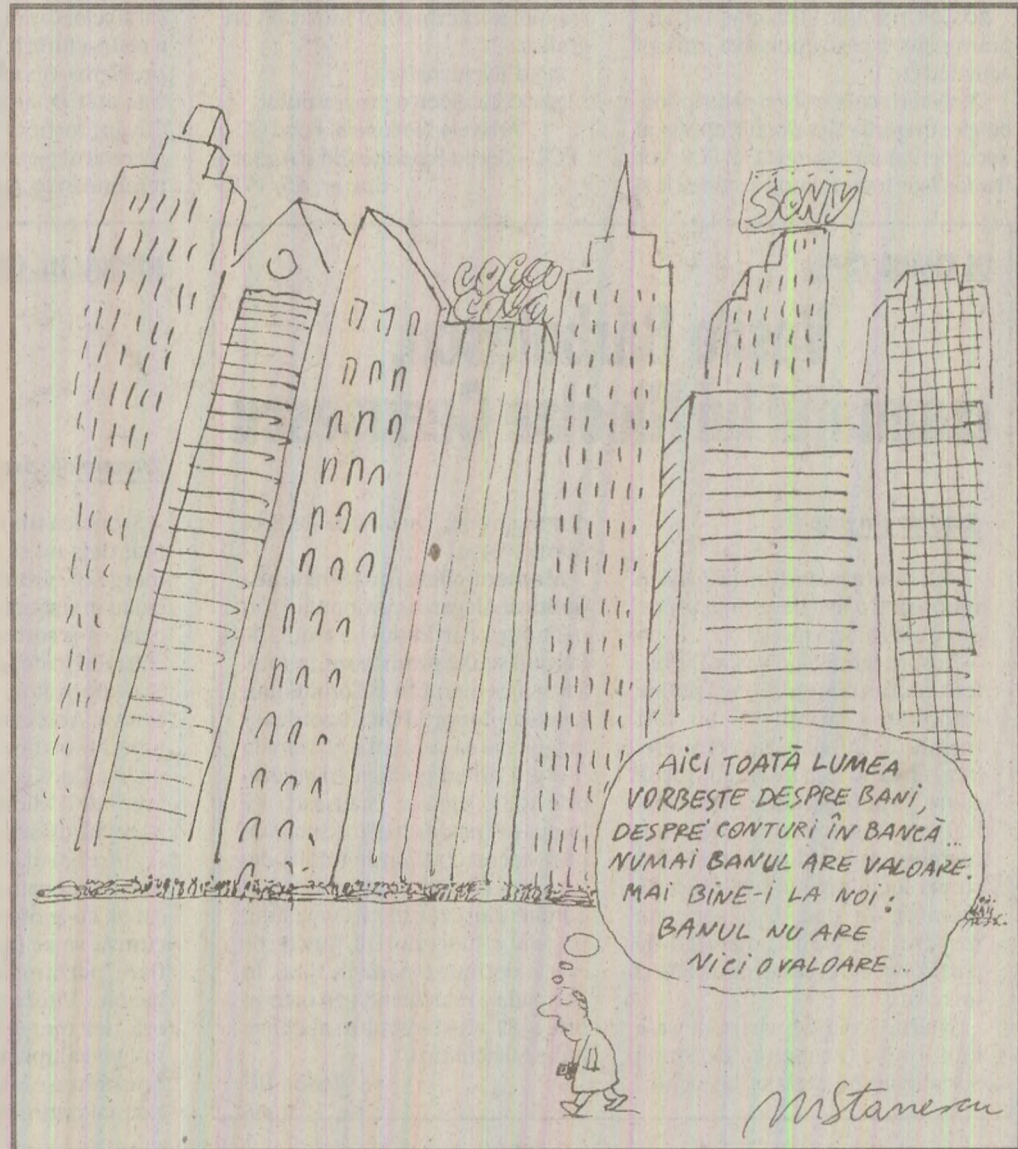
CALENDAR

6 noiembrie (Luni)
Soarele a răsărit la 6:59, a apus la 16:59
Luna a răsărit la 13:28, a apus la 23:30
Sărbătoare creștină: Sf. Pavel Mărt., Patr. Constantinopolului; Cuv. Luca

S-a întâmplat la 6 noiembrie 1989

● Ce-a de IV-a expoziție națională a invențiilor a fost inaugurată la Chengdu, capitala provinciei chineze Sichuan. Erau prezentate peste 1.000 de invenții din domeniile construcțiilor de mașini, electronicii, metalurgiei și medicinii.

Ramona VINTILĂ

PARTIDUL, ORIZONTUL SI PUNCTUL DE VEDERE

(Urmare din pag. 1)

Unde prima - nu-i așa? -, uriașă experiență istorică a PCUS". Fiindcă, într-adevăr, de prin 1965 și până (cel mult) la Congresul al XI-lea al partidului, a fost o perioadă în care dezbaterea și confruntările de idei aveau un rol bine stabilit. Astfel, originalitatea unor elaborări conceptuale era argumentată și demonstrată, firește, în limitele ideologiei oficiale. De altfel, la începuturile „destinderii”, adică ale „deschiderii” politico-ideologice, unul dintre cele mai folosite epitețe atunci când era vorba despre „buchiseala” pe textele clasicele marxism-leninismului, era cel de „dogmatism”. Aceasta însemna cantonarea în citate și în propoziții scotoșite „sacre și inviolabile”, definitive și irevocabile. Prin contrast, se făcea apel deschis la o teză, multă vreme scotoșită, ea însăși, a fi de-a dreptul incendiară, emisă de filosoful Georg Lukacs, într-o carte, ea însăși, îndelung controversată și pe care autorul a fost constrâns să o abjure pe altarul dogmatismului. Cartea se numește „Istorie și conștiință de clasă”, iar textul avea titlul „Ce este marxismul ortodox?”. În rezumat, Lukacs imaginea următoarea situație: poți să nu fii de acord cu tezele emise de „clasicii marxismului” atâtă vreme cât aceste teze se dovedesc a fi depășite de datele cele mai noi ale cunoașterii și, totuși, să rămâi „fidel învățării marxiste”. Tezele emise afirmă paradoxal - dacă nu chiar de-a dreptul scandaloase pentru „dogmaticii” de diverse generații - era anunțat de autor în termeni simpli și direcți: „Singura ortodoxie în marxism este

Clasicii marxism-leninismului au fost interpretați diferit, în funcție de „epocă” și „conducător”

ortodoxia față de metodă”. De dialectică. După câte îmi amintesc, despre această teză mi-a vorbit pentru prima oară esteticianul N. Tertulian, el însuși teoretician al artei, prin experiența dogmatismului, dar care avusesse puterea să depășească tarele „gândirii unice”. Și, trebuie să recunosc, o anumită bucată de vreme am folosit-o cu succes în diverse dezbateri și confruntări. Cu timpul însă, teza respectivă a început să fie evitată, fără

ca, întotdeauna, să ni se ofere și argumente pentru asta. Revenind însă la planul strict al ideologiei de partid și de stat, trebuie să spun că „închiderea în sine” pe care o vedeau documentele de partid și de stat ale anului 1989 avea o singură explicație. Și anume, teama, mărturisită sau nu, că o asemenea raportare la marile dezbateri de idei ale celei de-a doua jumătăți a secolului al XX-lea, inclusiv sau mai ales din sectoarele „neortodoxe” ale ideologiei marxiste,

nu ar fi dat câștig de cauză multor teze „originale și vizionare” susținute de Nicolae Ceaușescu. În trecut fie spus, printre ultimele dovezi ale „deschiderii” pe care le-a girat (sau le-a tolerat?) Nicolae Ceaușescu a fost cea referitoare la „euro-comunism”. Pentru mai tinerii cititori, precizez că este vorba despre un concept lansat, inițial, de Enrico Berlinguer, la acea vreme șeful Partidului Comunist Italian, unul dintre cele mai nonconformiste detașamente politice ale mișcării comu-

niste. Dar termenul respectiv făcuse carieră o dată cu cartea „Euro-comunismul și statul”, scrisă de Santiago Carillo, secretarul general al Partidului Comunist Spaniol, el însuși scotoșit drept „un copil teribil” al mișcării comuniste și muncitorești. În esență, viziunea euro-comunistă era apropiată de susținerea lui Nicolae Ceaușescu despre „dreptul fiecărui partid comunist de a-și stabili, de sine stătător, soarta, fără nici un amestec din afară”. Iar încă de la făurirea sa, în anul 1921, pentru PCR, pericolul „amestecului din afară” nu venea decât de la Fratele Mai Mare de la Răsărit! Numai că acum, în 1989, tocmai acolo, la vecinul de la Răsărit, se produceau radicale și profunde mutații al căror sens nu putea scăpa nimănui. Inclusiv sau mai ales lui Nicolae Ceaușescu. Este limpede „de ce” și „pentru ce” documentele Congresului al XIV-lea nu puteau, sub nici o formă, să fie dezbătute prin raportare la alte viziuni alternative. Ele erau valide numai în sine și pentru sine! O asemenea situație nu putea decât să mă trimită la celebra butadă a marelui fizician și filosof Werner Heisenberg, butadă care glăsuia cam așa: „Oricare om are, la tinerete, un orizont spiritual mai larg sau mai limitat. Cu timpul, omul urcă în ierarhia socială, iar orizontul se îngustează până când acest orizont devine punctiform. Atunci individul bate cu pumnul în masă și exclamă: Domnori, acesta este punctul meu de vedere!”. Așadar, în anul 1989, la cel de-al XIV-lea Congres, Nicolae Ceaușescu nu mai avea un orizont. Avea (numai) puncte de vedere!

Șerban CIONOIF

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

Prioritate erau, ca peste tot în economia românească de atunci, exporturile. Se desfășurau contracte cu țări precum Cehoslovacia, Canada, Marea Britanie. Pe hârtie, și planul de modernizare a întreprinderii suna bine. „Să ținem pasul cu tot ce este nou și eficient pe plan mondial” era sloganul inginerilor. Erau vizate executarea miezurilor pentru radiatoare, a sistemului de recuperare a căldurii la antecreuzete, gospodărirea resurselor, restructurarea atelierului de vopsitorie-echipament metallic.

Recorduri agricole la Ilfov

Ziarul Informația Bucureștiului anunța „un agricol de excepție”. Se înregistraseră „cele mai mari recolte” din istoria județului Ilfov, mai scria organul PCR din Capitală. CAP-urile și IAS-urile ilfovene depășiseră rezultatele planificate la producția de cereale păioase, mazare, fasole, soia, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. La orz și grâu s-au atins producții de 7.650 kg la hectar, respectiv 8.267 kg. Printre frunțași s-au aflat IAS Mogoșoaia, CAP Buftea și CAP Bercești. „Cheia” succesului o dezvăluia inginerul Adrian Rădulescu, președintele CAP-ului Buftea: „Am muncit cu toții mai bine, am pus la loc de cinste agrotehnica avansată și rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Salfatul făcut anul acesta în producția vegetală, mai ales la cultura cerealelor păioase, este, după opinia mea, urmarea firească a importanței acumularii calitative înregistrate în întreaga noastră agricultură, mai ales după cel de-al IX-lea Congres al partidului.”

Furaje, din plin

Bogat părea să fie anul agricol 1989 și la furaje. De pildă, la Sinmartin (jud. Bihor), zonă colinară, cu multe pășuni și fânețe, CAP-ul local se specializase în creșterea bovinelor și ovinelor. La început de toamnă, se depozitaseră deja 1.060 tone fibroase (fân și lucernă). Urma insulozarea furajelor. Pe timp de iarnă gospodării trebuiau să se îngrijească și de adăpostirea animalelor. Pentru o și ridicaseră saivane, în satele Betfia și Rontău. Pentru viței, s-au construit creșe, cu boxe individuale, instalații de alimentare cu apă și padocuri între grajduri.

Prima zi de cătinie

În unitățile militare, soldații petreceau primele zile de cătinie. Cu o zi în urmă, în școlile și unitățile Ministerului Apărării Naționale (MAPN) și ale Ministerului de Interne s-a depus jurământul militar. La festivitățile din București, tinerii noului contingent au fost asistați de generalul Vasile Milea (ministrul apărării și membru al CPEx al CC al PCR), membri ai Consiliului de conducere al MAPN, scriitori, compozitori, veterani din al doilea război mondial, membri ai gărzilor patriotice, pionieri, părinți. Câți dintre recruții încorporați atunci își imaginau că luna decembrie urma să fie una de foc, la propriu și la figurat?

Actori pe „scena” Combinatului petrochimic

Să se inspire din viața muncitorilor era una dintre obligațiile artiștilor. Și, actorii Teatrului Dramatic din Constanța au aplicat învățăturile partidului, prezentându-se la datorie într-o întreprindere. Așa încât noua stagiune s-a deschis printre „oamenii muncii”, la Combinatul petrochimic Midia-Năvodari. Valentina Bucur-Caracășan, Elena Gurgulescu, Minodora Condur, Longin Mărtou, Constantin Duicu și Radu Buznea au recitat din Eminescu, Creangă și din poezia contemporană dedicată „celui mai iubit fiu al țării”. La sfârșit li s-a prezentat spectatorilor în halate și repertoriul teatrului în anul ce urma.

Badea Șofron, meșterul din Libotin

Ridicarea „obiectivelor edilitare” din sate și comune se făcea tot cu meșteri locali. Altă dată specialiști în case țărănești, meșterii se „reprofilaseră” între timp. Pe lângă case, construiau și magazine, poduri și dispensare. Prin părțile Căpșeniului (jud. Maramureș), cunoscut era badea Șofron, originar din satul Libotin, zidar la CPADM din localitate. Bătrânul, în vârstă de 61 de ani, ridicase la viața lui, după propriile mărturii, peste o sută de case. Cu scripetele și canciocul, „inginerul” cu patru clase ridicase, mai nou, și cea mai înaltă clădire din Căpșeni, un „complex comercial și de producție”, cu trei etaje.

Florin MIHAI

CEAUȘESCU, VEDEȚĂ TV

Civica, emisiune contra abaterilor

Vineri 19:00 Deschiderea programului (5') 19:05 - Civica. Educație juridică - răspundere cetățenească (de două ori pe lună, 15') Emisiunea va explica semnificația majoră a legilor țării, obligativitatea respectării acestora. Va fi prezentată contribuția oamenilor muncii, a cetățenilor la îndeplinirea prevederilor legale. Se va milita mai sistematic pentru afirmarea tot mai riguroasă a opiniei publice și vor fi combătute - după caz - abaterile de la reglementările în vigoare, de la normele de conduită cetățenească. În alternanță cu: - Normele eticii și echității socialiste în acțiune (de două ori pe lună, 15') Emisiune consacrată modulului cum se acționează pentru aplicarea neabătută în muncă, în familie și societate a normelor eticii și echității socialiste. 19:20 Avem cuvântul! (15') Programe ale brigăzilor artistice, cineacluburi, teatru scurt și teatru popular. 19:35 Copiii cântă patria și partidul (15') Spectacole culturale-artistice realizate de formații pionierilor și ale școlilor patriei, laureate ale Festivalului național „Cântarea României”. 19:50 Micul ecran pentru cei mici (10') 20:00 Telem Jurnal (25') 20:25 Priorități în economie (15') 20:40 Un amplu și însuflețitor program pentru perfecționarea întregii activități (20') Dezbateri economice și politico-ideologice în spiritul Tezelor din aprilie, al documentelor Plenarei CC al PCR. Vor fi abordate, într-un mod sistematic și

aprofundat, aspecte teoretice ale politicii partidului, ideile și orientările formulate de secretarul general al partidului privind perfecționarea activității organizatorice, ideologice și politico-educative, în vederea creșterii rolului conducător al partidului. Va fi evidențiat modul cum se acționează pentru perfecționarea întregii activități economico-sociale, pentru îndeplinirea hotărârilor Congresului al XIII-lea și Conferinței Naționale ale partidului. 21:00 Cadran mondial (15') Emisiune care va trata sub genericul: „România - contribuții inestimabile la edificarea unei lumi a păcii și colaborării” și „România și problemele lumii contemporane” aspecte ale vieții internaționale, punându-se în evidență pozițiile, orientările, activitatea practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a României socialiste pentru soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane. 21:15 Serial științific (20') Emisiune de educație material-științifică ce va aborda, în cadrul unor cicluri mari de filme documentar prezentate de specialiști, teme de bază din domeniul astronomiei, antropologiei, fizicii Pământului, biologiei etc. 21:35 Tineri talente afirmate în Festivalul național „Cântarea României” (15') Emisiune de prezentare a elementelor talentate, valoroase, afirmate în cadrul Festivalului în domeniul creației și interpretării muzical-coregrafice. 21:50 Telem Jurnal (10') 22:00 Închiderea programului. Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Secția Propagandă și Agitație, dos. nr. 65/1989

ULTIMA SINTEZĂ AGERPRES CITITĂ DE CEAUȘESCU

URSS - Necesitatea înnoirii partidului

„Într-o societate democratică, partidul însuși trebuie să constituie expresia democrației în forma sa supremă și cea mai consecventă, să fie exemplu de dezvoltare democratică și crâmpoană de vechile sabloane a unei țări a cadrelor. Nu putem lăsa lucrurile în această situație, intrucât în prezent, când au loc procese economice și sociale profunde, când se desfășoară o luptă politico-ideologică în jurul problemelor-cheie ale dezvoltării sociale, cuvântul partidului, poziția lui, activitatea lui organizatorică și ideologică au o importanță excepțională” (M. Gorbaciov, Cuvântare la Plenara CC al PCUS, septembrie 1989, Agenția TASS).

„În momentul de față, activitatea organelor și organizațiilor de partid este în multe privințe imobilizată de vechile structuri, de norme și instrucțiuni perimate. Își spune cuvântul și crâmpoană de vechile sabloane a unei țări a cadrelor. Nu putem lăsa lucrurile în această situație, intrucât în prezent, când au loc procese economice și sociale profunde, când se desfășoară o luptă politico-ideologică în jurul problemelor-cheie ale dezvoltării sociale, cuvântul partidului, poziția lui, activitatea lui organizatorică și ideologică au o importanță excepțională” (M. Gorbaciov, Cuvântare la Plenara CC al PCUS, septembrie 1989, Agenția TASS).

„Dificultățile și conflictele, gravitatea situației actuale se explică nu numai prin inevitabilitatea lor obiectivă în perioada de tranziție... Multe fenomene ar fi putut fi preîntâmpinate dacă partidul și conducerea țării și-ar fi însușit mai rapid noile metode, noile funcții, noii lor rol. Rămânerea în urmă în acest domeniu creează un vid spre care se orientează elementele străine restructurării, aparținând atât curentului administrativ de comandă, cât și celor care neagă esența socialistă a restructurării. Iată de ce, în prezent problema înnoirii în cadrul partidului este atât de actuală” (M. Gorbaciov, Cuvânt rōstic cu prilejul întâlnirii cu secretarul general al PC Francez, septembrie 1989, Agenția TASS);

„În momentul de față, activitatea organelor și organizațiilor de partid este în multe privințe imobilizată de vechile structuri, de norme și instrucțiuni perimate. Își spune cuvântul și crâmpoană de vechile sabloane a unei țări a cadrelor. Nu putem lăsa lucrurile în această situație, intrucât în prezent, când au loc procese economice și sociale profunde, când se desfășoară o luptă politico-ideologică în jurul problemelor-cheie ale dezvoltării sociale, cuvântul partidului, poziția lui, activitatea lui organizatorică și ideologică au o importanță excepțională” (M. Gorbaciov, Cuvântare la Plenara CC al PCUS, septembrie 1989, Agenția TASS).

„După părerea mea, esența problemei o reprezintă faptul că restructurarea în partid rămâne considerabil în urmă, față de procesele ce au loc în societate. Pe acest teren apare ca un pericol real slăbirea rolului conducător al PCUS în cadrul restructurării și, deci, în societate. Aceasta determină o creștere a îngrăjării în ce privește prestigiul partidului, al organelor sale conducătoare, centrale și locale nu numai în rândurile comunistilor, ci și în rândurile păturilor largi de oameni ai muncii” (M. Gorbaciov, raport la Consfătuirea de la CC al PCUS consacrată problemelor activității PCUS în etapa actuală a restructurării, iulie 1989, Agenția TASS).

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Secția Relații Externe, dos. nr. 22/1989

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Telegame ridicole anunță producții uluitoare: 12.000 kg de grâu/ha, 40.000 kg de porumb stuleți/ha, 120.000 kg de cartofi sau sfeclă etc. Sunt trimise telegame pentru producții record de morcovi, de ceapă, de fasole. În timp ce zărele sunt inundate de realizările din economie, din agricultură în „epoca de aur”, în lume au loc evenimente extraordinare (ținute în totală tăcere. În jurul nostru, în Polonia, URSS, RDG, Ungaria, chiar și în Cehoslovacia și Bulgaria, au loc prefaceri și înnoiri capitale în politica țării, în repunerea adevărului în drepturile sale, în respectul față de oameni, a libertății de opinie, de circulație. Sub tensiunea acestor prefaceri din toate țările vecine s-au luat măsuri de aruncare pe piață a unor produse care ne-au lipsit ani de-a rândul și care acum raționalizate se pun în vânzare cu imensă pierdere de timp și de nervi. Se raționalizează acum, după 45 de ani de la „eliberare”: mezelurile, carnea, ouăle, untul, margarina și asta în plus față de produsele raționalizate anterior: zahărul și uleiul. Se stă la cozi de zile sau zeci de ore ca să se obțină rația de 0,50 kg de carne, două pachete de unt, 10 ouă pe lună. Vivi a avut SRL (sâmbătă rămasă -! - liberă). A stat de la 6:00 dimineața la ora 16:00 să obțină cele 1,5 kg de carne de porc accesibile oricui, în toate țările lumii, fără a sta la coadă, fără arondare, fără trâmbitarea celei mai drepte orânduirii, fără uriașă propagandă comunistă a epocii de aur, a celor mai înalte culmi de civilizație pe care le-am atins în acești ani. O propagandă lipsită de bun-simț umple zărele, radioul, televiziunea. El și Ea, Ea și El cutreieră țara, județele, orașele: Iași, Suceava, Botoșani, Iași, Brăila, străbat aproape zilnic Bucureștiul modificând structura a zeci de magazine și piețe, cerând să se aprovizioneze exemplar cu mărfuri alimentare toate magazinele, dând indicații, schimbând oamenii din posturi, într-o furibundă dorință de a nega tot ce se petrece în jurul nostru. Disperarea și spaima că și la noi s-ar putea întâmpla să pătrundă microbul reformelor ca în Polonia, URSS, Ungaria, RDG l-a mobilizat acum, în pragul Congresului, să-și reverse asupra noastră toată grija lor „părintească”. Suntem răsfățați cu sute de salamuri (cu procentaj de soia) atârmate prin prăvălii, s-au aruncat mărfuri în ladăe destinate exportului, mai sunt doar două săptămâni până la realegere. Realegere? De cel puțin patru ori numai la noi la institut am asistat la ceremonialul „propunerii” maselor „nedirijate” de nimeni de a-l realege.

ULTIMUL CPEx

Vasile Bărbulescu, cumnatul lui Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1)

A deținut această funcție până în 1960, când a fost desemnat președinte al CAP Scomicești. Despre familia lui Vasile Bărbulescu, dosarul de cadre oferă puține informații. Părinții săi au fost membri ai CAP-ului din Scomicești. În 1974, când i s-a întocmit fișa de cadre, erau decedați. Avea cinci frați: un frate profesor suplinitor, membru de partid; un frate și două surori lucrau în CAP Scomicești, membri de partid; o soră era maistră zootehnică, membră de partid. Avea trei copii: două fete și un băiat. Studii: Școala de partid de șase luni - 1950; Academia de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”

din București, Facultatea de Economie - 1974. Moment-cheie în ascensiunea politică: Alegerea cumnatului său în fruntea Partidului l-a ajutat pe Bărbulescu să promoveze. În 1968 a fost ales membru al Comitetului județean de partid Olț și apoi deputat în Marea Adunare Națională (1969). Carieră politică: În noiembrie 1982, Nicolae Ceaușescu l-a impus pe fratele soției în funcția de prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al județului Olț, funcție pe care a deținut-o până în 1986. În perioada 2 martie 1983-29 octombrie 1987 a fost membru al Consiliului Silviculturni. Ilarion ȚIU

JURNALUL OMULUI SIMPLU

O cură de monoxid proaspăt

(Urmare din pag. 1)

Și scoate un fum, că jumătate de oră deja nu se mai vedea. Ziceai că merge cu cărbuni. Plus că cei care locuiau în vecinătatea stadionului probabil că-și sorbeau plini de nervi nechezolul (cafea de unde pe atunci?), că de dormit nu cred că mai dormea careva. Autocarul ăla făcea un zgomot cât 100 de motocicletă mobra la un loc. După ce pe o rază de cel puțin vreo doi kilometri s-a trezit tot poporul (ori sufocat, ori asurzit), vine și antrenorul. «Neață, băieții!» Ne-a identificat prin smog, ne-am imbarcat și, cu motorul superturat cu un cumva să se oprească grămadă de fiare, pornim în tromba. Țărac, tăc-tăc... Viteza maximă: 15-20 km la oră, dar mergea. Înăuntru, un fum să-l tai calupuri, așa că ne spunea unul altuia să încercăm să respirăm cât mai puțin. Dar eram în autocarul

clubului! Cu chiu, cu vai, pe la 7:30 ajungem la Bărlad (adică am reușit să străbatem 60 km în două ore jumătate), trecem de Bărlad și, nu știu la ce delușor, cred că pe la Podul Turcului, moare «vionul». «Jos, băieții, să împingem autocarul!», auzim ca prin ceață vocea antrenorului, că de văzut nu prea mai vedeam mare lucru (ce-i drept, nici cu auzul nu stăteam mult mai bine). Coborâm noi, luăm o gură de aer, ne încordăm mușchii și... nimic! Măgăoia nu se clintea defel. 15 puști să împingă un autocar în deal! Îți dai seama? Asta după ce peste trei ore fuseserăm gazati. N-am reușit să urmim autocarul, așa că nea șoferu' se pune pe demontat. Măi, și-a demontat, și-a demontat... de am zis că nu mai pune niciodată la loc tezele piesele alea! Dar nea șoferu' era un dibaci. După ce a luat fiecare piesuțică la frecat, suflat și măsurat, a reușit să le

monteze la loc. Pe toate. Minuneee! Hardughia a pornit hodogorind, îndărghia într-un nor de fum. Pe la 10 fără un sfert am ajuns la stadionul din Tecuci, făcându-ne simțită prezența din plin - atacând brutal, atât auzul, cât și văzul, dar mai ales olfactivul tecucenilor. Ameții, oboșiți, livizi de cât fum inhalaserăm, ca plămâni negri și respirație suierătoare, ne-am echipat «la chibrit» și am ieșit pe teren să jucăm și... să câștigăm meciul! Am luat bătaie cu 8-0. După aia, bine'nțeles că ntre norul era supărat! Eu zic - a fost bine că n-a lesinat nici unul pe-acolo, intoxicat cu monoxid de carbon. Când am terminat, nea șoferul trebuia pe lângă mașină. Ne-am târât în ea și am mai făcut o cură zdravănă de CO până la ora 18:00, când am ajuns înapoi la Vaslui.” (a consemnat Paula Anastasia TUDOR)

Aseară, în vizită la A.R. Și-a sărbătorit ziua de naștere. Invitați, aproximativ aceiași ca și cu alte ocazii. La un moment dat a sosit Maxim Berghianu (aflat în Cluj cu misiile oficiale). O parte din oaspeți au stat cu el. M-am nimerit să fiu în aceeași odaie și am rămas acolo. Sedeam la o oarecare distanță de masa lui, singur. Mi-am propus să-l observ și să-mi formez o părere despre el (avea două degete la mâna stângă puse în ghips, mână ce și-o ținea într-o eșarfă albă atârnată de gât). Era îmbrăcat într-o finută foarte oarecare. Seda pe o canapea și discuta foarte glumeț, încrezut, ironic, rătăcios chiar, o figură de Socrate malțos, dar și de „sati” încă în vigoare. Disperarea și spaima că și la noi s-ar putea întâmpla să pătrundă microbul reformelor ca în Polonia, URSS, Ungaria, RDG l-a mobilizat acum, în pragul Congresului, să-și reverse asupra noastră toată grija lor „părintească”. Suntem răsfățați cu sute de salamuri (cu procentaj de soia) atârmate prin prăvălii, s-au aruncat mărfuri în ladăe destinate exportului, mai sunt doar două săptămâni până la realegere. Realegere? De cel puțin patru ori numai la noi la institut am asistat la ceremonialul „propunerii” maselor „nedirijate” de nimeni de a-l realege.

Victor Felea, Jurnalul unui poet lenes, Ianuarie 1955 - martie 1993, Ediție îngrijită de Lidia Felea, București, Editura Albatros, 2000, p. 737

L-a „lucrat“ Securitatea pe Nicolae Ceaușescu?

(Urmare din pag. 1)

Au fost niște oameni-cheie: generalul Neagoe, de la Interne, generalul Stănculescu, de la Armată, Nicolțoiu, de la Cancelaria CC, Apostoiu, de la Cancelaria Consiliului de Stat. Și Vlad a fost în conspirație. Eu am păstrat niște casete care conțineau informații în legătură cu lovitura de stat care urma să se facă, unde erau implicați generalul Neagoe, Vlad, Stănculescu și toți ceilalți. Colonelul Lăzărescu, care răspundea din punct de vedere tehnic de activitatea Direcției a V-a, supraveghind toate înregistrările, microfoanele de la conferințe, congrese, minguri la care vorbea Nicolae Ceaușescu, platformele din piețe și de la balcoane, era implicat și el. Sarcina mea asta era. Îi ascultam. Însă ca să pui un telefon sub supraveghere trebuia să completezi o cerere care să fie semnată de șeful unității, generalul Neagoe. Eu m-am dus și am pus sub supraveghere și telefonul gagicii lui Neagoe, o doctoriță de pe Banu Manta. Cererea pentru ascultarea ei am băgat-o pe la mijloc, că m-am dus cu vreo câteva hârtii la semnat. El avea încredere deplin în ce fac eu și a semnat. De acolo am aflat multe, că el vorbea cu ea la telefon.”

În a doua jumătate a deceniului nouă, relațiile dintre Nicu Ceaușescu și părinți deveniseră formale FOTO: Arhivele Naționale

Mazilul de Plugușor

Cu dovada în mână, ofițerul s-a prezentat la superiorul său direct. Totul se petrecea cu două săptămâni înainte de răsturnarea lui Ceaușescu... La 3 decembrie 1989, eu am luat șase casete și cu un radiocasetofon și am băut la ușa generalului Neagoe, își aminteste fostul angajat al Direcției a V-a. «Ce e, Burlan?» «Tovarășe general, vă rog să mă iertați că vă raportez, mă cunoașteți de 22 de ani. Tot timpul am executat ordinele dvs., dar vreau să ascultați aceste casete». «Ce e, mă, în casetele astea?» «Tovarășule, eu nu vreau să credeți că inventez. Am considerat că este mai bine să vi le dau dvs. să le ascultați, să vedeți ce e pe ele și să luați măsurile care se impun.» Prima lui reacție a fost să îl sune pe Lăzărescu. Pentru că în iunie '89 mă chemase la el și mi-a zis: «De acum încolo, cu problemele tale, nu mai vii la mine să îmi raportezi, te duci la colonelul Lăzărescu». Eu atunci m-am sărit în sus: «Colonelul Lăzărescu nu se pricepe, el se ocupă de tehnică». Mi-a răspuns: «Bă, așa a zis Tovarășu». Când am auzit

asta, mi-a închis gura. Nu am mai putut să spun ceva. Unde dracu', că nu zise nimic „Tovarășu”... Revenind în decembrie. Eu i-am spus: «Păi, îl cheamați pe colonelul Lăzărescu, care zice vrute și nevrute în casetele alea? Și sunt și alții. Adică mă dați în gura lupului». Și atunci el zice: «Bine, Burlane, nu te mai duci la colonelul Lăzărescu. Începând de astăzi, vii tot la mine. Asta până la 1 ianuarie, că după 1 ianuarie o să vezi tu». Nicolae Ceaușescu urma să fie înălțat cu ocazia Plugușorului, când Tovarășul primea copii, se alegea un copil al anului. Trebuia trecut ca președinte de onoare. Pe Nicu urma să îl pună. Neagoe urma să rămână tot el aghiotantului lui Nicolae Ceaușescu, iar colonelul Dragomir de la Sibiu urma să fie aghiotantului lui Nicușor. Nicu Ceaușescu trebuia să preia puterea în 1989.”

Urmărindu-l pe Nicu Ceaușescu la ordinul „Tovarășei”, îngrijorată de escadadele tot mai dese ale năbădăosului lui, Securitatea ar fi aflat și despre un proiect politic ținut în secret. Potrivit lui Dumitru Burlan, cel mai mic fiu al cuplului pregătea în secret un guvern pe care să-l conducă. „Nicu Ceaușescu și-a format un guvern, crede fostul aghiotant. Știu din discuțiile

lui. El s-a dus și a luat, prin Constantin Olteanu, ministrul Apărării, acordul Moscovei. Făceau parte din guvern: C. Olteanu, Mohorea, Ion Traian Ștefănescu, Boștină și alții. Elena Ceaușescu nu era băgată. Dar Nicu nu putea să treacă la acțiune neavând acordul lui Gorbaciov. A fost urmărit ca să se vadă până unde merge. Și când s-a ajuns aproape de punctul culminant, s-a luat măsura destrămării. Nicolae și Elena Ceaușescu nu puteau să ia măsuri de pedepsire împotriva lui fiu-său. Așa că toți din gașcă au fost avansați. Știu multe chestii și pentru că aghiotantului lui Constantin Olteanu era un fost prieten de-al meu, Constantin Ungureanu, maior. Atunci Nicolae Ceaușescu a decis: Nicu – prim-secretar la Sibiu, Olteanu – primar general al Capitalei, Ion Traian Ștefănescu, secretar la Sălaj, Boștină – secretar la Botoșani, Mohorea – secretar la Sectorul 4.”

Aceasta a fost interpretarea „Revoluției” din avanspostul Direcției a V-a a Securității. În ceea ce privește conspirația, generalul Constantin Olteanu, spre exemplu, neagă categoric orice întrevvedere privată cu Gorbaciov și orice implicare în vreu complot. Florin MIHA

DIN ARHIVELE SECURITĂȚII

Alertă printre ofițeri: Brucan a vizitat sediul ICRAL Pajura

Strict secret
Exemplar nr. 1
Ministerul de Interne
Departamentul Securității Statului
UM 0672/București
Nr. D/00484223 din 6.XI.1989
Către Direcția a III-a (indicativ 311 NS)
Notă privind obiectivul „Sergiu”, efectuat în ziua de vineri, 3 noiembrie 1989, între orele 0.00 și 24.00
Activitatea obiectivului
A plecat la ora 7:35 și a mers la magazinul ILF din Bd. Gloriei, a făcut unele cumpărături, apoi s-a întors acasă (ora 7:45).
La ora 9:00 a plecat din nou. A mers la centrul din apropiere, a cumpărat produse

de panificație, apoi s-a oprit la magazinul alimentar, a întrebă cetățenii care stăteau la rând pentru ce stăteau și apoi s-a întors, ora fiind 9:15.
A plecat la ora 9:20, având cu el o sacoșă cu sticle goale. A mers la magazinul alimentar din apropiere, a cumpărat zahăr și ulei și la ora 10:55 s-a întors la domiciliul său.
La ora 11:00 a plecat pe Strada Izbičeni, bd. Gloriei, Bucureștii Noi. A intrat la agenția CEC, a scos o anumită sumă de bani, apoi s-a dus la ICRAL Pajura, Centrul Nr. 1. A stat aici până la ora 11:25 (a fost anunțat organul informativ). După cinci minute a plecat de aici, în drum a privit vitrinele magazinelor din zonă și s-a întors acasă (ora 12:00).

Între orele 12:05 și 12:15 a plimbat câinele pe Strada Izbičeni și Stadionul Biruința.
Mențiune
La ora 7:35 și la ora 8:30 au venit la domiciliul său doi muncitori de la ICRAL, cunoscuți din filiala anterioară. Între orele 8:45 și 8:50 a fost și Vasile Nicolae Lucian, diriginte și inspector cu protecția muncii la ICRAL Pajura, care a vorbit cu cei doi lucrători.
Comandantul unității (filizibil)
Șeful serviciului (filizibil)
Document din volumul: Dosarul Brucan.
Documente ale Direcției a III-a
Contraspionaj a Departamentului Securității Statului (1987-1989), Iasi, Editura Polirom, 2008, p. 707-708

DIN ARHIVA CC AL PCR

În industria chimică erau cele mai multe restanțe

Stenograma ședinței Comitetului Politic Executiv al CC al PCR din ziua de 3 noiembrie 1989. Ședința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român.

Tov. Ion Dincă: Ultima problemă în legătură cu investițiile. Suntem cu 77 de obiective restante, din care 41 sunt aproape terminate. Din acestea, cele mai multe sunt la chimie, dar instalațiile sunt în curs de pregătire și pornire. Cea mai mare valeoară o are instalația de piroliză de la Teleajene.

Tov. Ion M. Nicolae: Acum se curăță instalația, pe 5 noiembrie pornim compresorul și pe 12 noiembrie bagăm materie primă în instalație. Deci suntem în pregătire să bagăm materia primă, pentru că instalația este terminată.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Trebuie scoși oameni din minister, din proiectare și să meargă jos, în unități, ca să asigure punerea în funcțiune a tuturor capacităților.

Tov. Ion Dincă: La chimie sunt 28 de obiective restante.

Tov. Ion M. Nicolae: Din acestea avem 14 în probe tehnologice, iar cinci sunt terminate.

Tov. Ion Dincă: Dar pe aceste instalații este dat plan de producție.

Tov. Elena Ceaușescu: Și producția nu se face!

Tov. Ion Dincă: Cu fiecare ministru în parte și cu fiecare viceprim-ministru s-au stabilit măsurile necesare ca să punem în funcțiune tot ce este terminat.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Toti veniți cu justificări! Luni dimineață veniți cu soluții și să nu mai aducă cu avem covor PVC. Avem destule materiale. La PVC trebuie să se acopere tot necesarul din recuperări – nu să stăm și să spunem că nu am primit din import.

Tov. Ion Dincă: În legătură cu importul de monomeri era făcută o convenție cu sovieticii.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Nu vreau să ținăm acum tot Comitetul Politic Executiv ca să dai tu explicații. Problemele trebuie să le rezolvăm la noi. Trebuie să se recupereze tot. Am discutat aceasta și cu chimia.

În concluzie, planul rămâne cel care s-a discutat. Tot ce nu s-a realizat în luna octombrie, intră obligatoriu în luna noiembrie – începând cu exportul și toate celelalte. Acolo unde este nevoie să se organizeze activitatea în trei schimburi, să se lucreze zi și noapte pentru a realiza în întregime planul de producție – în primul rând exportul, dar și necesitățile pentru intern.

Aceiași lucru trebuie făcut în ceea ce privește investițiile.

Vreau să atrag atenția că la chimie este o practică foarte veche, adică se continuă ținerea instalațiilor în probe tehnologice luni de zile și pe seama probelor tehnologice, se acoperă unele stări de lucruri negative.

Până luni să se revadă programul de la chimie, cu organizarea echipelor care să supravegheze punerea în funcțiune și funcționarea instalațiilor. Să se ia oameni din proiectare, din cercetare și din minister care să lucreze împreună cu centralele. Acest lucru este valabil pentru toate ministerele, pentru că trebuie să punem în întregime în funcțiune toate capacitățile și să realizăm investițiile. La fel, toți ceilalți indicatori trebuie să fie realizați așa cum au fost stabiliți, cum am discutat data trecută.

Măine să prezentați și situația cu vămurea și să eliminăm tot ceea ce am scos odată, că nu are rost să mai scotim și să spunem că am făcut export după trei ani de zile. Cum poate să spună ministrul că au venit clienți și au

cumpărat mărfuri de acum trei ani. Asta este o bazaconie – nici nu se poate spune altfel! Am hotărât o dată că am terminat cu toate acestea!

Dacă în legătură cu ceea ce am discutat până acum aveți ceva de spus sau aveți de ridicat vreo problemă care nu vi se pare clară! Nu vreau să se mai vină cu nici un fel de justificări.

Să nu se mai țină ședințe, iar problemele să fie rezolvate operativ de Biroul Executiv al Consiliului de Miniștri.

Cu aceasta am terminat problemele legate de plan.

Să facem o pauză de cinci minute.

După pauză

Tov. Nicolae Ceaușescu: Punctul 2

Unele probleme privind pregătirea și desfășurarea Congresului al XIV-lea al PCR. Măine trebuiau să aibă loc primele conferințe județene. Mi se pare că cele orășenești s-au terminat.

Tov. Emil Bobu: Măine se încheie ultimele patru conferințe municipale și orășenești.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Ținând seama de faptul că nu au fost terminate la timp toate pregătirile necesare, va trebui să programăm ca toate conferințele județene să se țină în cursul săptămânii viitoare, adică miercuri, joi și sâmbătă – ca să terminăm așa cum era în plan. De fapt, ultimele erau planificate să se țină sâmbătă viitoare, așa că ne încadrăm în planificarea. Am derulat programul, dar tot ne încadrăm, pentru că așa era planificat, ca toate conferințele să se termine sâmbătă viitoare și să asigurăm și timpul necesar pentru a putea, pe urmă, să se organizeze toate celelalte activități (...).

Arhivele Naționale, Fond CC al PCR – Secția Cancelariei, dos. nr. 62/1989

ARTICOLUL ZILEI

O clipă de neatenție

Se trezise puțin buimăcită după noaptea înăbușitoare, urmărită de vise care încă o obsedau. Odată urcată la volan, se demeticise repede, drumul greu, cu urcusuri și coborâșuri, o solicita din plin. Satul copilăriei rămăsese undeva în urmă, pitulat printre dealurile din jur, cu casele albe ca niște flori uriașe. În depărtare, geana zoriilor sticlea roșietic, deschizându-se luminii ca ochiul somnoros al unui uriaș. Mașina își croia voinicește drum printre serpentinele

strânse, motorul găfăia ascultător și ea simțea cum îi crește în suflul dorul de copii. Îi lăsase dormind (...)

Odată scapată dintre munți, șoseaua se întindea în depărtări ca un șarpe uriaș ieșit la soare să se mai încălzească. Către Gilău, traficul se intensifica, o mulțime de bicicliști, probabil navetiști, roia încoace și-ncolo. Simți deodată nevoia să fumeze. Fără să-și dea seama, devenise nervoasă. Cu mâini tremurătoare strângea volanul și, ca să scape mai repede de aglomerație,

acceleră. Scoase o țigară, dar nu găsea chibriturile. În sacoașă de pe bancheta din spate! Acolo trebuie să fie. Întoarse capul, apucă sacoașă voluminoasă și o trase spre ea. În momentul acela simți o izbitoră ușoară și instinctiv trase de volan. Văzu fețele mânoase ale unor oameni care arătau spre ea și opri.

Cobori și privi în urmă. Întins pe caldarâm, un bătrân, alături, bicicleta sfărâmată, cu roțile făcute opturi, mărturie a unei imprudențe de-o clipă. Atunci gândurile i se învălmășiră (...). Nici acum nu realizează cum a apărut biciclistul acela în calea ei. Într-o clipă. O singură clipă!...

Paul Ulieru
Femeia, nr. 11/1989

MĂRTURIILE UNUI SPION SOVIETIC AU TULBURAT COMUNITATEA ISTORICILOR

(Urmare din pag. 1)

Documentele militare germane și românești

O sinteză a datelor puse la dispoziție de Victor Suvorov poate fi comparată cu documentele din arhivele militare române. De exemplu: „Instrucțiunea Misiunii Militare Germane I-a No 0078/41” de la 7 iunie 1941; o hartă a Marelui Stat Major român cu dispozitivul de luptă al trupelor sovietice din Basarabia, nordul Bucovinei și Galiția; buletinele informativ-operative ale Marelui Stat Major român de la 16 și 17 iunie 1941; rapoartele înaintate de Misiunea Militară Germană în România către Comandamentul suprem al trupelor germane în România, din zilele de 17, 18 și 19 iunie 1941.

Din documentele menționate rezultă faptul că românii aveau cunoștință despre existența în Basarabia, nordul Bucovinei și Galiția a unui comandament de armată sovietic (Armata 2), patru comandamente de corp de armată, un corp de cavalerie, 12-14 state majore de divizii de infanterie. Totodată, între documentele românești și cele germane existau diferențe. Germanii au indicat existența a două corpuri blindate în regiune (inclusiv Corpul 2 Blindate), în timp ce românii știau doar de unul singur. În privința numărului de divizii motorizate sovietice, diferența este și mai mare: românii indicau cinci divizii, în timp ce germanii semnalau doar două.

În buletinul Marelui Stat Major român de la 19 iunie 1941 s-a menționat regruparea Corpului 2 Blindat din regiunea Comrat-Iargara-Tarantino, în zona Tighina-Tiraspol.

În Basarabia, nordul Bucovinei și Galiția se mai aflau și trei regimente sovietice de aviație de vânătoare, cinci regimente de aviație de bombardament, 1-4 divizii de cavalerie independente, trei grupe mari de parașutiști, trei state majore mari de aviație, un stat major de marină și cinci unități mari de grăniceri. Din instrucțiunile Misiunii Militare Germane în România (de la 7 iunie 1941) rezultă că între gurile Dunării și Odessa se aflau dispuse un detașament sovietic de coastă, două subdetașamente de trupe NKVD și o flotilă de apărare a coastei. Toate erau subordonate cir-

cumscripției militare de apărare a coastei din Crimeea. La frontiera româno-sovietică de pe Prut și Dunăre se aflau cinci detașamente de grăniceri, sub comanda șefului circumscripției militare de frontieră Chișinău.

Suvorov a menționat că, în aceeași zonă, se aflau Regimentul 57 NKVD din Divizia 4 NKVD (comandată de colonelul NKVD Majirin), Detașamentul 79 grăniceri NKVD (în dreptul Deltei Dunării) și Divizia 8 Infanterie Moto NKVD. Ofițerul care a întocmit raportul pentru Misiunea germană a consemnat faptul că, detașamentele de frontieră sunt bogat dotate cu arme automate și ating de multe ori puterea de foc a unui regiment de infanterie”. La frontiera româno-sovietică din Bucovina – preciza aceeași sursă germană – se aflau trei detașamente de grăniceri sub comanda șefului circumscripției militare de frontieră Lemberg.

Victor Suvorov a susținut că în Regiunea militară Odessa se afla Armata 9 (cu statul major lângă Odessa și având comandant pe generalul-colonel I.T. Cerevenco), iar Corpul 2 Cavalerie din subordinea acesteia, comandat de generalul major P.A. Belov, a sosit în Basarabia în aprilie 1941. Sursele de informații românești nu indică prezența Armatei 9 în zonă, ci existența Armatei 2 (cu statul major la Chișinău). Un lucru este însă cert: în Basarabia se aflau mari unități din cadrul unei Armate. Trecând în revistă dispozitivul de luptă sovietic, se observă faptul că în regiune erau masate 20-24 divizii de infanterie (dintre care cel puțin cinci divizii de infanterie moto), 3-4 divizii de cavalerie, 6-7 brigăzi motomecanizate. În apropierea Nistrului erau pregătite pentru a interveni în câteva zile încă patru divizii de infanterie, patru divizii de cavalerie și cinci brigăzi motomecanizate.

Amenințările militare sovietice

Adepii teoriei clasice pot spune că Armata Roșie se pregătea pentru apărare, aducând noi trupe în regiune. Pregătirile desfășurate în România pentru eliberarea teritoriilor românești cedate Uniunii Sovietice în iunie 1940 nu au trecut neobservate, iar sovieticii acționau preventiv. Însă defensiva se organi-

za cu unități de infanterie și fortificații de toate genurile, nu cu divizii de infanterie motorizată, corpuri blindate și de cavalerie dispuse în zone sensibile pentru securitatea României.

Poarta Focșanilor era direct amenințată de gruparea sovietică aflată la sud de aliniamentul Ștefănești – Călărași – Dubăsari, în componerea acesteia intrând cel puțin cinci brigăzi motomecanizate, două divizii de cavalerie, patru divizii de infanterie motorizată. Cele patru divizii de infanterie din zonă erau desfășurate în mare parte pe frontieră, având misiunea de a proteja trupele din adâncimea operativă.

La rândul lor, unitățile Armatei 12 sovietice amenințau să pătrundă din nord. Este vorba despre corpuri de armată cu două divizii de vânători de munte, două divizii motorizate, patru divizii de infanterie, iar ca forță de manevră un corp de cavalerie și un corp blindat. Se putea prevedea un atac al Armatei Roșii pe Valea Siretului, executat cu grupare de șoc mobilă, urmat de intrarea în luptă a diviziilor de munte la flancul drept și a diviziilor de infanterie în centru și la flancul stâng sovietic.

Armata română și unitățile germane dislocate în Moldova se aflau la mijlocul lunii iunie 1941 în mare pericol. Situația a fost sesizată corect de reprezentanții Misiunii Militare Germane în România, care au luat legătura cu Marele Stat Major român. În arhivele militare române există un document militar german, emis la 7 iunie 1941, în care se preciza: „Această concentrare mare de trupe rapide (în Basarabia și nordul Bucovinei – n.r.) dă posibilitatea rușilor, în orice timp, să treacă la ofensivă pentru a pătrunde în Moldova. (...) După cadrul general și rapiditatea execuției măsurilor rusești, trebuie contactat că armata rusă poate fi gata pentru ofensivă către sfârșitul lunii iunie (cel mai devreme)”.

Vladimir Rezun (alias Victor Suvorov) a afirmat că Iosif Stalin se pregătea să declanșeze ofensiva împotriva Germaniei și României în prima duminică din luna iulie 1941. Se poate să aibă dreptate. Dar trebuie subliniat și faptul că atât germanii, cât și românii știau de iminenta izbucnire a războiului. Dacă nu ataca Hitler, năvălea Stalin. Iar România s-a aflat în acel moment între Scylla și Charybda.

Dr. Petre OPRÎȘ

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI

O colecție de literatură românească

10⁹ LEI

În fiecare miercuri, numai cu JURNALUL NAȚIONAL

CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE

www.jurnalul.ro

Cartile se distribuie la chioșcuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

„Proiectul pentru viitorul României”, o utopie a Congresului al XIV-lea

Tot mai mulți români denunțau, în 1989, tezele partidului despre „viitorul luminos” al țării

Radio Europa Liberă difuza la începutul lunii noiembrie a anului 1989 scrisoarea deschisă a unui cetățean român care critica programul directiv al Congresului al XIV-lea al PCR.

„Într-o emisiune precedentă v-am prezentat prima parte a unei scrisori primite de la un ascultător din țară, care semnează «Un cetățean român care tânjește după democrație». Autorul scrisorii pornea de la „Programul Directiv al Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist român și tezele acestuia”, pentru a-și exprima după aceea opinia sa fundamentală cu privire la câteva chestiuni ridicate de program și de teze. În emisiunea de astăzi transmitem partea a doua a scrisorii respective în lectura lui Ion Ioanid.”

În continuare redăm fragmentele din scrisoarea „românului care tânjea după democrație”, difuzate de REL la 5 noiembrie 1989.

„Revenind îarși la programul directiv al Congresului al XIV-lea al PCR, dacă în ceea ce privește ceilalți indicatori se mai poate încropi câte o explicație care să-i justifice, chiar dacă la niveluri declarate, indicatorul privind volumul desfacerii de mărfuri cu amanuntul nu-și găsește nici un fel de explicație. Marfă se găsește mai puțină și mai proastă ca în 1985. Atunci cum s-a obținut creșterea?”

Printr-o simplă operație aritmetică se poate afla că dacă valoarea mărfurilor desfăcute crește, iar volumul lor scade, atunci sigur prețul lor de cost a crescut. Cum majorările de prețuri chiar într-un stat polițienesc de tip comunist provocă rumori, s-a folosit tehnica „diversificării” produselor, a „îmbunătățirii” lor și desființării de categorii inferioare. „Diversificarea” produselor a însemnat o invazie de așa-zise produse noi, de cea mai proastă calitate (nu de puțin ori nocive) și foarte scumpe, cea de-a doua tehnică a constat în păstrarea etichetei și prețului dar s-a modificat tehnologia, rezultând ceva inferior calitativ la același preț de cost, iar cea de-a treia tehnică are în vedere introducerea aproape întregii producții la categoria I și lux, fără niciun fel de argument calitativ. Creșterea realizată de indicatorul prestării servicii către populație, nu s-a obținut pe seama unei îmbunătățiri și diversificări a acestora ci printr-un gen de exhibiții în esență nu deosebite de cazul precedent, al desfacerii de mărfuri către populație.

În ceea ce privește retribuția medie reală, suntem informați că în 1990, va ajunge la 3.300 lei. Ce reprezintă această retribuție când o pereche de pantofi costă 400-500 de lei, deci câștigul pe 4-5 zile, un pulover 800-1.200 lei, respectiv o săptămână de lucru, un kilogram de carne 40-90 lei și toate acestea în situația în care pe piață nu se găsește mai nimic sau în cazuri frecvite vom găsi pantofi de masochiști, costume pentru clovni, Salamuri, cârnați și alte amestecuri, invenții ale epocii, pe care chiar și câinii și pisicile vagaboande refuză să le mănânce. Astfel fiecare va trebui să se descurce, procedând la sustrageri ilegale de produse de la locul de muncă, să practice trocul, să se integreze filierelor subterane condamnate de regim, dar convenabile și incurajate de către el, deoarece creează un complex de vinovăție paralizant și impune un sistem de valori fals, în raport cu care, un individ se judecă nu în raport cu onestitatea lui, cu lipsa de duplicitate, cu refuzul necinstei ca mod de viață, ci în raport, de modul în care se descurcă, deci până la

urmă, în raport de gradul de adaptare, la o situație anormală, bolnavă. În felul acesta se propagă non-valoarea; sistemul îmbogățește pe cei lipsiți de scrupule și-l face pe cetățean vulnerabil în fața legii manipulate de comuniști. Despre veniturile țărănimii, chiar și statisticile d-lui Ceaușescu se jenează să ofere o cifră individuală. Are și de ce, când un țaran muncitor nu reușește într-o zi de muncă să-și scoată nici mâncarea din traistă, când regimul d-lui Ceaușescu oferă pensii de 100-200 de lei pe lună, unor bătrâni părăsiți de copiii lor care au fugit din fața înverșunării comuniste față de țaran, pentru a umple orașele prefabricate și a se transforma într-un proletariat, dependent în cel mai înalt grad de bunăvoința regimului. Majoritatea, locuiesc în apartamente ridicate de regim, apartamente caracterizate printr-o concepție arhitecturală uniformizată, lipsite de orice element de bun gust, lipsite de funcționalitate, cu instalații permanente defecte. Încercarea regimului de a face un efort de imaginație arhitecturală s-a soldat, în general, cu rezultate ridicole, spoială de formă și de culoare, datorită lipsei de soliditate, în concepție și execuție, ducându-se cu prima ploaie, coșcovindu-se de bătrânețe, uneori înainte chiar de a se termina construcția.

Construcțiile de locuințe, din fondul statului, nu pot asigura necesarul de locuințe, ducând la liste de sute de persoane în fiecare întreprindere, în situația în care, se primesc anual câteva apartamente, pentru fiecare parte. Construcțiile din fonduri particulare, sunt permise numai cu bani gheață, dar cine își poate permite plata, a mai bine de 150.000 lei odată, pentru un apartament, care va fi gata peste câțiva ani, riscând să fi se impună alte majorări până atunci, și mai ales, cum vor putea să dispună therele familiei de o astfel de sumă? Un astfel de apartament, reprezintă venitul integral pe o perioadă de 5-6 ani, în situația când, doar câștigul din salariu este insuficient subzistenței. Statul refuză creditele pentru construcții de locuințe propriilor lui cetățeni dar este foarte mândru de creditele oferite cu larghețe diferitelor state subdezvoltate insolubile. Româniile în preajma sărbătorilor flămânzesc dar d-nul Ceaușescu oferă ajutoare alimentare minierilor greviști din RFG. Absurd și stupid!

În felul acesta, d-nul Ceaușescu nu va mai reuși să câștige respectul nimănui, pentru că nimeni nu respectă un conducător care-și disprețuiește propriul lui popor, și cu atât mai puțin, va avea respectul românilor umiliți și nedreptațiți.

Obținerea unui apartament reprezintă un calvar care nu se termină nicicum, odată cu primirea cheilor. Fiecare proaspăt chiriaș va participa cu un volum de muncă neplătită la construcție, va trebui să plătească material și meseriași pentru a-l face locuibil, il va recepționa în stare de nefuncționare, va plăti tot felul de dări, taxe, fonduri și de multe ori chiria retroactiv pe câteva luni, deși apartamentul era încă în construcție. Când va termina de acestea, va începe calvarul mobilizării lui, chestiune din cele mai complicate în România, a procurării aparatelor electrocasnice și adaptării apartamentului la condițiile de viață specifice românilor în momentul de față, adică confecționarea de fel de fel de paravane, boxe, magazii, instalații de încălzit, de uscat

rufe etc.; dar toate acestea costează mai puțin pe lângă fericirea obținerii apartamentului. Toate acestea au ajuns să fie considerate aproape normale de cei mai în vârstă, iar de generațiile mai tinere, crescute în timpul glorioasei epoci comuniste, ca un mod de a trăi foarte normal, fiind singurul pe care îl cunosc.

La sfârșitul tabelului, tovarășii ne informează cum au crescut cheltuielile socio-culturale, finanțate din bugetul statului. Într-adevăr, dacă propaganda pentru politica devastatoare a regimului o considerăm acțiune socio-culturală, ca de altfel și cheltuielile cu marele festival „Cântarea României”, care de fapt este un festival închinat ceaușismului, editarea operelor d-lui Ceaușescu în țară și peste hotare, publicarea operelor și omagiilor adresate primei doamne a țării, dacă toate acestea sunt acțiuni socio-culturale, atunci da, am putea spune chiar că am fost modesti cu cifrele.

Închei exprimându-mi speranța că, deși nu am fost tot timpul prea clar și la obiect, reiese din cele spuse de mine că, personal, nu sunt de acord cu regimul pe care îl găsesc vinovat de actuala stare de lucruri din țară, că propaganda lor, nu este demnă de încredere, și că realegerea d-lui Ceaușescu în fruntea partidului ar însemna menținerea acestuia pe poziții dogmatice, și adâncirea haosului general. Mă alătur și eu apelerilor la rațiune ale Frontului Salvării Naționale, adresate participanților la cel de-al XIV-lea Congres al PCR. Româniile își consumă în aceste momente, poate cea mai mare șansă din ultimii 40 de ani, de a crea o societate liberă, democratică și puternică. Vreau să le amintesc delegaților la Congres, că avem cunoștință de falsificarea voturilor pentru realegerea d-lui Ceaușescu și de atmosfera de tensiune în care au loc adunările locale.

„Oricum trebuie să raportăm că toată lumea și-a dat votul tov. Ceaușescu, afirmă un responsabil de partid, și dacă cineva va vota împotriva, trebuie să-l raportăm nominal. Să vedem cum va avea curajul.”

Domnii delegați ar trebui să știe că au fost și membri de partid care au vorbit deschis împotriva realegerii d-lui Ceaușescu. Cred că au datorat să țină seama și de opinia lor, ca de altfel și de opinia membrilor de partid.

Un vot d-lui Ceaușescu înseamnă un vot pentru continuarea unei politici absurde și dăunătoare națiunii, un vot pentru lășătețea și lipsa de răspundere, consumarea unei șanse pentru națiune, acum când are nevoie, de cât mai multă șansă pentru refacere. Cei care votează astfel vor reuși să discrediteze și mai mult noțiunea de comunism, iar dacă undeva, în vreun ungher al sufletului, mai păstrează un strop de convingere în aceste idealuri, ar avea șansa de a se reabilita.

Căci votând pentru d-nul Ceaușescu ar continua să-și subrezească propria bază și să ajungă la o prăbușire catastrofică, provocând României pagube, și suferințe încă și mai mari, iar asta națiunea nu le-ar putea o ierta!

Închei cu speranța că rațiunea va învinge în cele din urmă și vor veni și pentru noi zile când libertatea și democrația vor fi un drept al tuturor, și nu numai al unei caste privilegiate. Semnează: Un cetățean român care tânjește după democrație.

Arhivul Open Society (Budapesta), Institutul de Cercetare al Radio Europa Liberă, secția română

SUGESTII, SESIZĂRI, RECLAMAȚII

Discriminarea pe caz de boală în instituțiile socialiste

De la Direcția Județeană de Postă și Telecomunicații Dolj ca răspuns la scrisoarea trimisă nouă de Marin Romanescu din satul Braniște, comuna Podari: „Cererea petentului pentru instalarea postului telefonic la domiciliu a fost aprobată de conducerea unității noastre anterior, depunerii sesizării la dumneavoastră”. Ar fi, poate, de pus câteva întrebări. Dar, cum totul e bine când se sfârșește cu bine,

nu ne rămâne decât să-i dorim lui Marin Romanescu să nu aibă nevoie să apeleze la serviciul „deranjamente”.

Din Cluj-Napoca primim o nouă scrisoare de la cititoarea noastră Ana Horincar. În răspunsul la prima sa scrisoare, publicat de noi în numărul 21 al revistei, de la 26 mai 1989, Consiliul popular al municipiului Cluj-Napoca ne asigură că în decurs de două

luni, dată fiind starea sănătății sale și recomandarea medicilor privind asigurarea unor condiții corespunzătoare de muncă, petenta va fi încadrată definitiv pe post de laborantă.

Din această a doua scrisoare aflăm însă că singura „favoare” care i s-a făcut după apariția răspunsului mai sus citat a fost interdicția de a mai frecventa cursul de calificare pe care îl începuse. „Medicii se străduiesc să mă

redea societății și celor doi copii pe care doresc să-i cresc și să-i educ, adaugă în încheiere Ana Horincar, dar toate eforturile lor se dovedesc inutile, din cauza condițiilor de muncă.” Comentariile sunt, credem, de prisos. Așteptăm un răspuns corect, real de astă dată, la care legile țării, legile nescrie ale omeniei îi obligă pe cei răspunzători.

Maria Rodu
Flacăra, nr. 44/1989

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

5.000 de ecologiști au defilat la Sofia, scandând: „Democrație!”

Le Monde scria la începutul lui noiembrie 1989 despre cum în Bulgaria s-a manifestat pentru democrație cu prilejul unei conferințe internaționale pe teme ecologice. Cu prilejul aceleiași conferințe, România și-a reiterat poziția conservatoare.

„A venit și rândul Bulgariei. Pentru prima oară de la instaurarea sistemului comunist în Bulgaria, între patru și cinci mii de persoane au manifestat liber pe străzile Sofiei vineri 3 noiembrie, strigând «democrație», «glasnost» și «referendum».

Această manifestare, organizată de mișcarea ecologistă independentă Ecoglasnost, avea ca scop să înainteze președintele parlamentului o petiție cu 11.500 de semnături împotriva mai multor proiecte care amenință medii inconjurător. A fost intonat imnul național, iar sloganurile ecologiste au luat în scurt timp o turnură politică, fără ca polițiștii care erau dispuși în jurul

Palatului Parlamentului să intervină în vreun fel. Manifestația, care a fost autorizată, s-a desfășurat pe o suprafață de 300 de metri pătrați și a durat între 15 și 20 de minute.

Secretarul Ecoglasnost, Alexander Karakachanov, a anunțat că organizația sa are intenția să organizeze celelalte pe întregul teritoriu al țării.

Cu o zi în urmă, autoritățile aprobaseră pentru prima oară o reuniune publică a Clubului pentru Glasnost și Perestroika, mișcare a unor intelectuali bulgari fondată în 1988, și care a fost de atunci hărțuită în permanență. Reuniunea publică s-a ținut într-un cinema din Sofia.”

Eșec la CSCE

Aceste semne de deschidere a unui dintre ultimele bastioane ale comunismului ortodox din Europa de Est au avut loc pe fondul conferinței ecologiste a 35 de țări membre CSCE,

care s-a ținut în capitala Bulgariei pe o perioadă de trei săptămâni. Conferința s-a terminat cu un eșec, deoarece s-a încheiat vineri, fără să se fi adoptat vreun document final. Numai poziția României în problema drepturilor omului în domeniul ecologic a obstrucționat consensul necesar adoptării unui document final. Reprezentanții români s-au opus în special propunerilor vizând dreptul indivizilor și organizațiilor neguvernamentale de a organiza discuții pe tema protecției mediului inconjurător. Potrivit unor surse diplomatice citate de agenția UPI, delegația sovietică a sugerat un compromis privind documentul final, dar România l-a respins. România a subscris în ianuarie anul acesta la documentul final al conferinței CSCE de la Viena, dar imediat după aceea a dat de înțeles că nu îl va aplica.”

InfoMina

CĂRTICICA OMULUI NOU (3)

SPIRITUL REVOLUȚIONAR

16. Comuniștii trebuie să militeze în permanență pentru promovarea în întreaga viață socială a principiilor eticii și echității socialiste, a relațiilor de colaborare și întruajutare tovarășească, de solidaritate, stimă, încredere și respect reciproc. Ei trebuie să fie dusmani neîmpăcați ai individualismului mic-burghez, ai manifestărilor de egoism, de subordonare a intereselor generale unor interese individuale înguste, ai tendințelor de a pretinde de la societate mai mult decât s-ar conveni pe baza principiilor socialiste de repartitie.

17. Comuniștii trebuie să fie cinști, sinceri, principial și corecți, să nu tolereze minciuna, falsitatea, ipocrizia, să combată încercările de inducere în eroare a organelor superoare, a tovarășilor de muncă, sustragera de la răspunderi și îndatoriri.

18. Comuniștii trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru a preveni și a combate orice manifestări de abuz de putere, orice trafic de influență, tendința de folosire în interes propriu și în dauna oamenilor muncii a unor funcții și munci de răspundere încredințate de societate.

19. Toți comuniștii, îndeosebit cei care îndeplinesc funcții de condu-

cere în viața economico-socială, în aparatul de partid și de stat, în organizațiile de masă și obștești, trebuie să militeze, în spiritul principiilor democrației socialiste, pentru crearea unui climat favorabil exprimării și confruntării libere a părerilor, participării largi a maselor la dezbaterile și soluționarea problemelor, la adoptarea hotărârilor, la elaborarea și înfăptuirea politicii generale a partidului și statului nostru.

20. Comuniștii trebuie să militeze ca în fiecare colectiv să se instaureze un climat favorabil promovării oamenilor în exclusivitate după contribuția proprie la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a țării, după comportarea și atitudinea lor politică și morală. Ei trebuie să combată cu hotărâre subiectivismul și arbitrarul în apreciere și promovarea cadrelor, să ia atitudine fermă împotriva favoritismului, nepotismului, servilismului, a manifestărilor de carierism.

21. Toți comuniștii trebuie să manifeste curaj și inițiativă în lupta pentru promovarea spiritului revoluționar, a noului în producție, în activitatea economică și socială, să acționeze cu hotărâre împotriva inerției, birocratismului, rutinei și

conservatorismului, a tot ceea ce este învechit și poate frâna progresul societății noastre socialiste.

22. Spiritul critic și autocritic, combativitatea față de lipsuri și neajunsuri trebuie să caracterizeze pe fiecare membru al partidului, pe fiecare membru al Uniunii Tineretului Comunist. În orice împrejurare, în colectivele de muncă în care lucrează, comuniștii trebuie să promoveze un climat de dezbateri exigentă a lipsurilor, să stimuleze și să creeze condiții pentru formarea și afirmarea unui puternic spirit critic al maselor de oameni ai muncii.

23. Comuniștii trebuie să acționeze pentru ca în fiecare colectiv să se asigure manifestarea liberă a spiritului de inițiativă al maselor, pentru valorificarea experienței și competenței lor, pentru participarea tuturor oamenilor muncii la conducerea activității întreprinderilor și instituțiilor pentru dezvoltarea și întărirea democrației muncitorești, socialiste.

24. Membrii partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist trebuie să manifeste cea mai înaltă intrasigență împotriva concepțiilor de viață burgheze, a influențelor mentalităților lumii capitaliste. Ei trebuie să combată cu fermitate tendințele de căpătuală, parazitismul, înșelătoria, specula și mita, orice forme de obținere a unor venituri ilicite, de însușire prin abuz sau necinste a roadelor activității altora.

vremea

În țară vremea a fost rece. Cerul a fost variabil, mai mult noros în jumătatea de nord a țării. Pe alocuri, au căzut precipitații sub formă de ploaie. La altitudini de peste 1.500 de metri s-au semnalat precipitații sub formă de ninsoare și burniță. Vântul a bătat slab până la moderat, cu unele intensificări la munte. Temperaturile maxime s-au situat între 9 și 15 grade Celsius, iar minimele între 0 și 5 grade Celsius. În București vremea a fost rece, cu cer noros.

Diverse

ORIZIZONTAL: 1) Atitudinii. 2) A crea o stare de competiție - Poet român (Emil). 3) Lucrare scrisă - Contribuție. 4) Ainsufleți - Unitate de timp. 5) A se uza - Râu. 6) Mostre. 7) Fluviu african - Voluminos. 8) Alăturare. 9) Pronume - Singular -

Mililitru. 10) Liniștită - Suită (od.). VERTICAL: 1) Civic. 2) Generoși - Bisal. 3) Referitoare la arta sunetelor. 4) Asigură respirația - Rezultat din ardere. 5) Primii oameni! - Secret. 6) Mioare - Lei! 7) Referitoare la trăsăturile caracteristice ale unor fenomene. 8) Potrivire. 9) Deosebită - Criteriu de apreciere. 10) Întreprindere de confecții și tricotaje - Voioși.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Informația Bucureștiului, 1989

amintiri

Vinul se bea la ocazie, APA MINERALĂ—ÎN TOATE OCAZIILE

vă veți convinge gustînd apa minerală din bazinul Dornelor

INTREPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE INDUSTRIE LOCALĂ SUCEAVA vă mai oferă:

Mobilier • Articole de artizanat • Împietluri din nucleu, răchită și mase plastice • Confeccii metalice • Piese de schimb auto • Cărucioare pentru copii • Articole din cauciuc și mase plastice • Materiale de construcții • Confeccii textile.

I.J.L. Suceava, str. Traian Vuia nr. 10; tel. 1 05 75; 1 46 85, telex 2 32 44.